

intet nævner om de Grundregler, Dommerne skal anvende, lægger Retten de Regler til Grund, som findes i Artikel 38 i Statuten for den faste Domstol for mellemfolkelig Retspleje.

Artikel 8.

Saafernt der ikke opnaas Enighed mellem Parterne om den i forrige Artikel omhandlede Voldgiftsaftale, eller om Udpegelse af Dommere, har begge Parter, efter et forudgaaende Varsel af 3 Maaneder, Ret til direkte, gennem Anmodning, at forelægge Sagen for den faste Domstol for mellemfolkelig Retspleje.

Artikel 9.

Hvis en retlig Afgørelse eller en Voldgiftskendelse bestemmer, at en Afgørelse eller Foranstaltning truffet af en af de stridende Parter juridiske Myndigheder eller af en hvilken som helst anden Myndighed, enten helt eller delvis er i Modsætning til Folkeretten, og kan ifølge den paagældende Stats Forfatningsret Følgen af denne Afgørelse eller Foranstaltning ikke eller kun ufuldstændig afhjælpes, er Parterne enige om, at den retlige Afgørelse eller Voldgiftskendelsen skal tilkende den forurettede Part en passende Godtgørelse.

Artikel 10.

1. Med Hensyn til de i Artikel 6 omhandlede Tvistigheder, kan Parterne, efter fælles Overenskomst, forud for enhver Behandling for den faste Domstol for mellemfolkelig Retspleje, eller forud for enhver Voldgiftsbehandling, henvide Sagen til Forligsbehandling efter de i denne Overenskomst indeholdte Forskrifter.

2. I det Tilfælde, at en Sag har været forelagt til Forligsbehandling, uden at et Forlig har kunnet tilvejebringes, kan ingen af Parterne forelægge den for den faste Domstol for mellemfolkelig Retspleje eller anmode om Oprettelse af den i Artikel 7 omhandlede Voldgiftsdomstol, forinden en Maaned efter at Forligsnævnet har afsluttet sin Virksomhed.

A n d e n D e l.

Forligsbehandling.

Artikel 11.

Alle Tvistigheder, som ikke, i Henhold til denne Overenskomsts Bestemmelser, maatte kunne gøres til Genstand for retlig Afgørelse eller Voldgiftsbehandling, skal henvises til Forligsbehandling.

Artikel 12.

De i den foregaaende Artikel omhandlede Tvistigheder skal forelægges et staaende eller et i hvert enkelt Tilfælde af Parterne oprettet Forligsnævn.

Artikel 13.

Efter Henvendelse fra den ene af de kontraherende Parter til den anden, skal der indenfor et Tidsrum af seks Maaneder oprettes et staaende Forligsnævn.

Artikel 14.

Medmindre Parterne træffer anden Bestemmelse, skal Forligsnævnet oprettes paa følgende Maade:

1. Nævnet skal bestaa af fem Medlemmer. Heraf udnævner Parterne hver et Nævnsmedlem, som kan vælges blandt deres respektive Statsborgere. De tre andre Nævnsmedlemmer skal vælges efter fælles Overenskomst blandt andre Magters Statsborgere. Disse sidste skal være af forskellig Nationalitet, maa ikke have fast Bopæl paa Parternes Territorium eller være i deres Tjeneste. Blandt disse skal Parterne udpege Nævnets Formand.